

عنوان مقاله:

پیشگیری از آسیب اجتماعی در سکونتگاه حاشیه شهرها

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و شهر هوشمند (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سیدولی اله زکی زاده - گروه برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

رشد نا متعادل اقتصادی-اجتماعی و فرهنگی موجود نابرابری ها و عدم توازن جغرافیای فاصله شهر و روستا می شود و در پایان گروه های متعدد روستاییان به شهرها مهاجرت و تنها جذب فعالیت های اقتصادی مولد شهری نمی شوند بلکه در جامعه و فرهنگ شهری نیز ادغام نشده و به جدای گزینی مکانی و ایجاد سکونتگاه های غیر رسمی می نمایند. بزرگ ترین معضل در بسیاری از حاشیه نشینی ها نابودی یا سستی «نظام خانواده» است که خود معلول برخی از علت هاست. از آسیب های حاشیه نشینی می توان به فقر، قاچاق، نزاع، خشونت، کودکان کار و «اعتیاد» اشاره کرد. در این میان، اعتیاد با دیگر آسیب ها هم بستگی دارد نیازمند توجه و چاره اندیشی بیشتری است. مهاجرت عامل اصلی پیدایش حاشیه نشینی و اسکان غیررسمی است و حاشیه نشینی خود به عنوان یکی از مسایل اجتماعی، پیامدها و آثار متفاوتی در سطوح خرد و کلان در جامعه به جای میگذارد. یکی از مهمترین حوزه های تاثیرگذار حاشیه نشینی، حوزه بسیار حساس آسیب های اجتماعی است. گسترش حاشیه نشینی در سطح خرد موجب ایجاد اختلال در امنیت روانی ساکنان شهرها و در سطح کلان موجب ایجاد انواع آسیب ها و ناهنجاری های اجتماعی می شود. مسئله حاشیه نشینی در شهرهای بزرگ، آسیب های بسیاری در جامعه به دنبال دارد. از جمله معضل های مهم مربوط به حاشیه نشینی سستی و یا نابودی نظام خانواده و مسئله اعتیاد است. در زمینه حاشیه نشینی ناپومی، راهبردها باید به کاهش جاذبه ها و افزایش دافعه های مقصد و بالعکس افزایش جاذبه ها و کاهش دافعه های مبدا، منجر شود. در زمینه حاشیه نشین های بومی نیز سیاست ادغام بسیار راهگشا خواهد بود.

کلمات کلیدی:

سکونتگاه های غیر رسمی، مهاجرت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1666649>

